

Taidemuseo sai aavepöydät

Huippudesigner Samuli Naamanka loi uniikkikalusteet

OU
Satu Koho
satu.koho@forum24.fi

Oululaislähtöinen sisustusarkkitehti, kansainvälisesti palkittu huonekalusuunnittelija Samuli Naamanka tunnetaan Japania myöten.

Oulussa hänen kädenjälkensä näkyy vasta nyt.

Naamanka on suunnitellut Oulun taidemuseon uudet kalusteet eli näyttelytilan penkit sekä monitoimisalin tuolit ja pöydät.

– Edeltäjäni, museonjohtaja Taina Myllyharju tilasi kalusteet Samuilta ennen remonttia. Haluttiin jotain ekstrapa, jotain huippua, taidemuseon nykyinen johtaja Anna-Riikka Hirvonen kertoo talon avajaisten alla.

Naamanka kasaa pöytiä museon alakerrassa.

– Minulta tilattiin vähän säilytystilaa vievät, monitoimitiset kalusteet, jotka soveltuvat ryhmätöihin ja luentoilaisuuksiin.

– Klaffimekanismi oli sopiva ratkaisu. Lisäksi haluttiin kevyet ja siirreltävät näyttelytilan penkit, jotka ovat mahdollisimman huomaamattomat, niin etteivät ne häiritse taideteoksia. Toivottiin myös uniikkisuutta, Naamanka kertoo.

Hän sanoo tarttuneensa tilaisuuteen heti.

SATU KOHO

Huippumuotoilu, omaperäisyys ja paikallishistoria yhdistyvät Samuli Naamangan Oulun taidemuseolle suunnittelemissa klaffipöydissä.

– Oli kunnia suunnitella kotikaupungin taidemuseolle.

Naamanka lupaa, että täsmälleen samanlaisiin kalusteisiin ei törmätä koskaan missään muualla.

– Nämä on suunniteltu varta vasten Oulun taidemuseolle. Sovellettuja versioita nähdään tulevaisuudessa myös muualla, niin uskon.

Laukan kuvia

Naamanka kohahdutti aikoinaan graafisella betonilla. Menetelmässä betonielementin pintaan tulostetaan

pysyvä painokuvio.

Graafista pintaa on myös taidemuseon kalusteissa. Museonjohtaja kutsuu niitä aavepöydiksi.

– Alkuideani oli luoda tekstuuri, joka liittyisi paikkaan ja historiaan. Miellyn ajatukseen nahkatehtaan muistikuvien tuomisesta esille.

Taidemuseon talo on ollut yksi Weljekset Åströmin nahkatehtaan rakennuksista. Siinä ovat toimineet pääkonttori, ruokala ja liimitehdas.

– Halusin nimenomaan tuoda muistikuvia, häiväh-

dyksiä menneestä. Sen takia käsittelin kuvat abstrakteiksi. Katsoja löytää sieltä jotain – jos löytää.

Tumman pöydän pinnasta erottaa hahmoja, kuin kostealle liitutaalulle piirrettyinä. Tuossa taitaa joku valmistaa salkkuja?

– Pöytien pintaan siirretyt **Uuno Laukan** (1914–78) kuvat oli helppo löytää Pohjois-Pohjanmaan museon nettisivujen kautta. Pääsin museon kanssa sopuun hinnasta, jotta pystyin käyttämään kuvia.

Historian havinasta huolimatta Naamangan funktio-

naaliset kalusteet ovat modernit ja esteettisesti kevyet, kuitenkin arvokkaat. Museoon sopivat.

– Ehkä minulle tyypillistä näissä on se, että näkyviä kiinnitysruuveja on mahdollisimman vähän, Naamanka miettii ja surauttaa ruuvareilleen viimeisenkin pöydänjalan paikalleen.

Oulusta poissa

Naamanka kävi syntymässä Kiimingissä vuonna 1967.

– Asuin Oulussa yksivuotiaasta aina vuoteen 1993. Mummoni puolelta olen hyvin vanhaa oululaista sukua, **Karheja**.

Naamanka opiskeli teoreettista fysiikkaa muutama vuosi Oulun yliopistossa. Samalla hän harrasti kuvataiteita ja ammensi oppia Limingan taidekoulusta.

Oulusta tie vei ensin Rova-

niemelle opiskelemaan graafista suunnittelua.

– Vietin viikonlopun Oulussa ja koin, että asuin silloin yhä täällä. Lopullisesti lähdin, kun pääsin opiskelemaan Taideteolliseen korkeakouluun Helsinkiin.

Taiteen maisteriksi Naamanka valmistui vuonna 2000.

Graafisen betonin lisäksi Naamanka tunnetaan esimerkiksi palkituista *Clash*- ja *Uni*-tuoleistaan.

Vuoden julkisivu -palkinto hänelle myönnettiin vuonna 2004. Vuoden huonekalusuunnittelijana hänet palkittiin Muotoilun vuonna 2005.

Mitä oululaisuus merkitsee?

– Se on minulle kirpeitä pakkasia ja kirkkaita kesäpäiviä. Pohjoista valoa, mitä Etelä-Suomessa ei tavoita.

– Tänne ovat jääneet vanhemmat ja veli perheineen

sekä muutama hyvä ystävä. Lisäksi se pohjoinen valo!

Naamanka toivoo saavansa joskus mahdollisuuden prosenttitaiteen tekemiseen entisessä kotikaupungissaan.

– Esimerkiksi Helsinkiin olen jo tehnyt useita kohteita.

Mitä sanoja liittäisit Oulun taidemuseoon ja miksi?

– Postmodernistinen laajennus: ei kuulu tyyliuuniin, joka olisi suosikkejani. Toimiva: selkeät näyttelytilat.

– Puisto: mahdollisuus, joka tulisi ottaa enemmän huomioon esimerkiksi sijoittamalla museon kahvila niin, että se avautuisi puistoon ja olisi auki kaikelle yleisölle. Kesäterassi!

PEKKA KALLASAARI

Oulun taidemuseon kesäkuussa 2007 alkanut evakkoaika on päättynyt. Yleisölle ovet aukeavat lauantaina.

OMA – Oulun taidemuseo juhlii avajaisviikkoa

Taidemuseon ovet avautuvat kaikelle kansalle remontin jälkeen lauantaina.

Paitsi ehoisan ilmeen, talo on saanut myös uuden nimen: OMA. Se juontuu Oulun taidemuseon englannin kieliseen nimeen Oulu Museum of Art.

Avajaisviikko alkaa värikkäällä lauantailta. Vauvojen värikylpyyn ja lasten taidepajoihin ilmoittaudutaan puh. 044 703 7457.

Päivän ohjelmassa on muun muassa tanssijoiden **Henna Hanhinevan** ja **Roland Nordeckin** *Elävä*

installatio ja Ynnin Poikien konsertti.

Opas kiertää saleissa jutustelemassa lauantaina ja sunnuntaina. Museo on auki kello 10–17.

Kotimaisen vanhan taiteen glamouria huokuva näyttely *Absolut Stenman* palauttaa seikkailevan taidekauppiiaan Gösta Stenmanin (1888–1947) kotikaupunkiinsa.

Toisessa avajaisnäyttelyssä *Ihmisen jäljet* kymmenen nykytaiteilijaa on valinnut teostensa kumppaneiksi taidetta museon kokoelmis-

ta. Taidehistorioitsija **Juha-Heikki Tihinen** johdattaa katsojia tämän näyttelyn pariin 15. helmikuuta.

Karoliina Niemelän ja **Tuomo Kangasmaan** mediateos *Battle Pikisaari* esittäytyy museon aulassa 7.2.–13.4.

Helena Kankaansyrjän *Taidekaapissa* asuvat veikeät nuket. Ne ilahduttavat lapsia ja muita kävijöitä heti museon aulassa.

Moosa Myllykankaalla on aulassa kierrätyspiste. Sinne voi tuoda silkkisolmioita. Ne saavat uuden elä-

män kaupungintaloon tulevassa prosenttitaideoteoksessa *Herrat ja narrit*.

Myös museokauppa Ainoa ja Irma Mannosen museokahvila ovat palanneet evakosta omaan kotiinsa Kasarmintielle. Kahvilan helmikuun taiteilija on **Matti Mikkola**.

Taidemuseo tarjoaa avajaisviikolla kävijöilleen vapaan sisäänpääsyn.

Museoitumiselle on tehty stoppi. OMA haluaa profiloitua jokaisen virkistämispaikeksi ja yhteisen taideomaisuuden hoitajaksi.